

Onek erakusten du
askoren moduban,
ez sartzeko bein-ere
besteren tratuan;

bere lanak utzirik
oi dana bestian,
geyenian arkitzen
da bere kaltian.

KATUA ETA OLLARRA.

Katu bat izatentzan
baserri batian,
beste asko bezela
zeguan sukaldian.
Ollar bat berarekin
anchen bai-zan bizi,
zeñak egin nai zuben
bertako nagusi;
katuari oi ziyon
askotan eraso,
moko zorrotzarekin
bizi garboso;
baña izanik oso
ona katu zarra,
etziyon bein-ere nai
sartu atzaparra.
Bein diyo katu zarrak,
esan ollarrari:
*«ez naukela berotu
odolikan neri,
badakik gaztegoa
ni bañan aizela,
eta zarragokoa*

obeditzen dala.»
Etzuben aditu nai
zarren arrazoia,
baizik berriz nai ziyon
egin charkeria,
bada beroturikan
egun batez zarra,
zintzurretik eatsi
ziyon atzaparra;
bestia barkaziyo
eskatzen zan asi,
bañan zarrak ill-arte
ez baitziyon utzi.

.

Onek erakusten du
gazte arruari,
beti obeditzeko
zarragokoari;
zergatikan denbora
etortzen dan sarri,
kastigatzeko gaizki
dabilen danari....

AZERI-ARRUA.

Azeri batek zuben
egin apustua,
korrika pasa baietz
orduko sei legua;
esaten zuben: «Nik deus

kontrariyo ez det,
ez naute menderatu
ezertan ni bestek;
beti nere beldurraz
asko bizi dira,

eta ni famatutzen
 aspertzen eztira.»
 Ala abek esan-ta
 apustuan korri,
 abiyatu-zan bada
 azeri zar-ori,
 bañan ¡o kotarua!
 legua bi bañan len,
 oso nekatu zan ta
 eziñ segi zuben;
 eta erreka baten
 onduan etzinta,
 gelditu zan geiago
 korritu eziñ-ta,
 eta erreka nola
 zeukarren ain eran,
 ur zikiña zan baño,
 gogoz zuben eran;
 bañan izerdituba,
 eta ur zikiñak,
 laister izan zituben
 sabeleko miñak;

aiñ oñaze gogorrak
 batetan asi-ta,
 egon-zan bere buruz
 bizi-ro etsita,
 baño noiz bait zanjan,
 berriz oneratu,
 partiduba utzi ta
 zan prest echeratu;
 panparroikeri danak
 atera zizkaten,
 lotsagarritzat denak
 erabilli zuten.

.

Onek erakusten du
 panparroi danai
 eta arrunkaz beti
 dabillen danari,
 kastigua zayola
 etortzen berari,
 eta gelditzen dala
 denen parragarri.

ZAKURRA, ZOZOA ETA ASTOA.

Baserritar gizonak
 kanpoko lanian,
 arkitutzen ziraden
 uda-azkenian;
 nola beren echia
 urruti zeukaten,
 bazkari billa zuten
 zakurra bigaltzen;
 onek bere pardela
 abuan arturik,
 etzeraman buruan
 au beste konturik:
 «Nagusiyak maite nau,

(au da bizitzia);
 au eraman eta an
 gero asetzia.»
 Au esanaz, aurrera
 zijoan bidian,
 egunero bezela
 chit pauso onian,
 non ikusitzen duben
 zozo bat eriya,
 bere eguak eziñ
 zabalduan iya,
 erraz arrapatzia
 au pentsatu zuben,